

найбільших споживачів транспортних послуг зберегти можливість отримувати своєрідні субсидії від держави у вигляді занижених тарифів на перевезення своїх вантажів.

КОМПЛЕКСНЕ ВИКОРИСТАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В. О. КОСТЮК, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економіки підприємств, бізнес-адміністрування та
регіонального розвитку

І. Є. ЮХНО, магістр.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Науково – технічний прогрес глибоко впливає на розвиток економіки, його наслідки розповсюджуються на різні сфери управління, що є цілком об'єктивним. Будь – яка сфера докладання суспільної праці потребує управління, отже, має бути об'єктом управління. Система управління – це є упорядкована сукупність взаємопов'язаних елементів, які відрізняються функціональними цілями, діють автономно, але спрямовані на досягнення загальної мети.

Необхідною умовою ефективного використання завдань управління є наявність статистичної інформації про кількісну і якісну характеристики діяльності об'єктів управління в поєднанні з тенденціями їх розвитку під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників.

Для обґрунтування управлінських рішень особливого значення і актуальності набуває використання для цього статистичних методів, діапазон яких є досить широкий. Перш за все це стосується підготовки статистичної інформації, її аналізу, порівняння з відповідними критеріями і на цій основі виявлення проблем і способів їх розв'язання на базі практичного аналізу. Крім цього статистичні методи пропонується широко використовувати на етапі реалізації управлінських рішень – під час контролю їх виконання та оцінювання ефективності отриманих результатів. Статистичний аналіз є засобом всебічного висвітлення механізму соціально – економічного розвитку суспільних процесів і на цій основі сприяє дієвому впливу на них

прийняттям різноманітних управлінських рішень. Важливу роль при цьому відіграють визначені за допомогою статистичних методів параметри досліджуваних соціально – економічних явищ щодо їх обсягу, складу, структури, динаміки, взаємозв'язку, притаманні окремим об'єктам управління.

Використання в управлінській діяльності конкретних статистичних методів визначається поставленими при цьому завданнями, суттю і особливостями досліджуваного явища і залежить від характеру вихідної інформації.

У розрізі окремих етапів статистичного дослідження пропонується застосовувати статистичні методи в управлінській діяльності підприємства наступним чином.

На першому етапі статистичного дослідження (статистичне спостереження) – на основі певних правил і відповідно до його програми вирішується завдання по збиранню первинного матеріалу про кожну одиницю статистичної сукупності. Для здійснення цієї початкової стадії дослідження застосовується метод масового статистичного спостереження, який забезпечує загальність, повноту і репрезентативність отриманої інформації, дає інформаційну базу для прийняття управлінських рішень.

На другому етапі статистичного дослідження (зведення і групування статистичних даних) – широко використовуються методи статистичних групувань, абсолютних і відносних величин, статистичних таблиць, що дозволяє виділити в статистичній сукупності якісно однорідні соціально – економічні типи, групи й підгрупи і тим самим дати узагальнюючу характеристику всієї досліджуваної сукупності у вигляді різноманітних статистичних показників.

На третьому етапі статистичного дослідження (статистичний аналіз) – рекомендується для характеристики причинно-наслідкових взаємозв'язків масових соціально – економічних явищ застосовувати індексний, динамічний, балансовий, кореляційний, графічний методи, спосіб порівняння паралельних рядів, аналітичних групувань, методи математичної статистики з використанням найновіших інформаційних технологій.

Комплексне використання в управлінській діяльності статистичних методів дає змогу виявити і перевірити причину – наслідкові зв'язки досліджуваних явищ, визначити вплив і взаємодію різних чинників на кінцеві результати роботи підприємств, обґрунтувати управлінські рішення, оцінити

їх ефективність, спрогнозувати можливі економічні та соціальні наслідки створюваних виробничих ситуацій і врахувати їх при розробці тактики і стратегії розвитку суб'єкта господарювання.

ІНТЕГРАЦІЯ ТОРГОВЕЛЬНОГО СЕКТОРУ У ПРОЕКТИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОГО ПІДХОДУ

В. В. КРУГЛОВ, канд. наук з держ. упр.,

доц. кафедри менеджменту

*Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного
торговельно-економічного університету, м. Харків*

Державно-приватне партнерство (ДПП) сьогодні займає суттєве місце в вирішенні проблемних питань між державними органами та приватним сектором у різних галузях економіки, особливо у сферах реалізації інфраструктурних проектів та надання суспільству необхідних послуг.

Впровадження державно-приватного партнерства є поширеною практикою за кордоном в сучасних умовах, тому що механізми його організації та функціонування є надзвичайно функціональними, а це ставить перед науковцями завдання глибокого і всебічного теоретико-методологічного осмислення та побудови ефективних відносин держави та приватного сектору.

Сектори, в яких ДПП мали позитивний досвід та поширеність у всьому світі, включають в себе: виробництво і розподіл електроенергії; водопостачання і каналізація; рекреація та туризм; утилізація відходів; сфера охорони здоров'я; сфера освіти; транспортні магістралі та інфраструктура.

Український досвід використання механізмів ДПП на сьогодні не можна назвати достатнім, крім того, не всі наявні практики застосування ДПП стали успішними. Але, зазначений альянс між державою та суб'єктами підприємницької діяльності залишається важливим механізмом, завдяки якому можлива активізація інвестиційної діяльності як у приватному, так і у державному секторі, що може надати можливість вирішити питання розвитку та перебудови національної економіки. Особливої уваги потребує аналіз регулятивної бази щодо впровадження методик реалізації ДПП на основі